

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 32Odi/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119203003
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4119203003.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Ľubicou Farkašovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní právne zastúpený JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Z. D., nar. XX.X.XXXX, bytom D.. J. E. XX/XX, XXX XX Z., v konaní právne zastúpený JUDr. Vlastou Suchanovou, advokátkou so sídlom Podzámska 32, 940 01 Nové Zámky, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Z a m i e t a žalobu.

II. P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi

v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu na tunajší súd dňa 20.3.2019 domáhal, aby súd rozhodol o zrušení oddĺženia žalovaného povoleného uznesením tunajšieho súdu č.k.32OdK/290/2018 zo dňa 3.8.2018.
2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že tunajší súd vyhlásil uznesením č.k.32OdK/290/2018 zo dňa 3.8.2018 konkurz na majetok žalovaného a zároveň rozhodol o jeho oddĺžení. Žalobca si do konkurzného konania prihlásil pohľadávku vo výške 14.424,22 eura, táto nebola popretá. Jednalo sa o pohľadávku, ktorá mala právny podklad v zmluve o úvere č.0841854288, ktorú žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Poštová banka a.s. dňa 9.11.2011. Žalobca pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 6.10.2016. Žalovaný nemal poctivý zámer pri oddĺžení a to s poukazom na § 167 ods.2 písm.e), písm.f), písm.h) zák.č.7/2005 Z.z., pričom súd konštatuje že sa malo jednať o §166g ods.2 písm.e), písm.f), písm.h) uvedeného zákona.
3. Súd žalobu doručil žalovanému a uznesením č.k.32Odi/1/2019-49 zo dňa 11.6.2019 podľa § 167 ods.2 zák.č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) žalovaného vyzval, aby sa v lehote 15 dní k žalobe vyjadril a v prípade, ak uplatnený nárok neuznáva, aby uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.
4. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril, namietal, že tvrdenia žalobcu sú len domnienky ničím nepodložené a žiadal žalobu zamietnuť. V čase podania návrhu na povolenie oddĺženia mal žalovaný 11 veriteľov a voči viacerým z nich bol v omeškaní s platením záväzkov viac ako 180 dní po splatnosti, pričom medzi takýchto veriteľov patrila aj žalobca. Žalovaný nebol schopný tieto pohľadávky vyplatiť. Bol platobne neschopným. Namietal, že do platobnej neschopnosti sa nedostal úmyselne a žalobca tento dôvod (§166g ods.2 písm.e) ZoKR) ním tvrdeného nepoctivého zámeru nepreukázal. Taktiež žalobca nepreukázal ani to, že žalovaný nebol platobne neschopným a vedel o tom alebo musel vedieť (§ 166g ods.2 písm.f) ZoKR) a tiež nepreukázal, že z jeho správania pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (§

166g ods.2 písm.h) ZoKR). Je riadne zamestnaný a počas konkurzu poskytoval súčinnosť správcovi. V životopise tvoriacom súčasť návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedol, že jeho dlhy vznikali postupne, keď mu príjem nepostačoval na krytie výdavkov, čo riešil vzatím si pôžičky, ktorú nebol schopný riadne splácať a riešil to vzatím ďalšej pôžičky a dostal sa do neriešiteľnej situácie dlhovej pasce. V jeho prípade neprichádza do úvahy ani prísnejšie posudzovanie podľa § 166g ods.3 ZoKR. Podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu a jeho oddĺženie nie je zneužitie oddĺženia, ale uplatnenie možností poskytnuté zákonom.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami a tvoriacimi obsah spisu, prednesmi právnych zástupcov sporových strán, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn.32OdK/290/2018 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Žalovaný ako dlžník podal na tunajší súd dňa 23.7.2018 návrh na vyhlásenie konkurzu podľa štvrtej časti ZoKR. Súd uznesením č.k.32OdK/290/2018-26 zo dňa 3.8.2018 rozhodol o vyhlásení konkurzu a o oddĺžení dlžníka. Dlžník v návrhu na oddĺženie uviedol, že má 11 veriteľov, je vedená proti nemu exekúcia súdnym exekútorom JUDr. Natáliou Ďurákovou, M. R. Štefánika, Topoľčany v konaní 342EX98/2017 v prospech oprávneného Československá obchodná banka, a.s. pre istinu 3.001,30 eura s príslušenstvom a trovám konania. Správca v konkurze súdu doručil zoznam pohľadávok prihlásených do konkurzu. Jednalo sa o pohľadávky troch veriteľov, medzi ktorými je aj žalobca s prihlásenou a zistenou pohľadávkou vo výške 14.424,22 eura s právnym titulom úverová zmluva č.0841854288 s veriteľom Poštová banka a.s. a zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 6.10.2016. Správca v konkurze súdu dňa 10.10.2018 oznámil, že dlžník sa na jeho výzvu dostavil, predložil požadované doklady, listiny a poskytol požadovanú súčinnosť. Správca v konkurze zisťoval majetok dlžníka a po zistení, že žalovaný nevládni žiaden majetok oznámil podľa § 167v ods.1 ZoKR v Obchodnom vestníku 34/2019 zo dňa 18.2.2019, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu a z tohto dôvodu konkurz na majetok dlžníka - žalovaného končí. Týmto oznámením bol konkurz zrušený (§ 167v ods.1, tretia veta ZoKR). Skutočnosti uvedené v bode 6. vyplývajú z pripojeného spisu tunajšieho súdu 32OdK/290/2018.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca navrhuje rozhodnúť o zrušení oddĺženia žalovaného z dôvodu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer. V čase podania návrhu nebol platobne neschopný, z jeho správania pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Žalovaný je zamestnanou osobou v produktívnom veku od roku 1997 s mesačným príjmom po vykonaní zákonných zrážok zo mzdy v sume 430 eur. Žalovaný bližšie neudáva, aké sú jeho nevyhnutné náklady. Má teda finančné prostriedky postačujúce na krytie záväzkov a v prípade riadneho plnenia záväzkov by bol schopný splatiť ich všetky. Napriek tejto skutočnosti sa žalovaný rozhodol riešiť svoju situáciu formou oddĺženia v konkurze a len sa snažil využiť právnu úpravu primárne orientovanú na osoby, ktoré vlastnia málo majetku a majú nízke príjmy. Uvedeným konaním dochádza k úmyselnému zneužitiu inštitútu oddĺženia žalovaným. Takéto zneužitie oddĺženia je zároveň zásahom do vlastníckeho práva žalobcu, nakoľko ho zbavuje možnosti uspokojiť svoju pohľadávkou bez akejkoľvek náhrady.

8. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že žalobca v tomto prípade nepreukázal, že by žalovaný nemal poctivý zámer. Skutočnosť, že zákonodarca upravil oddĺženie a že žalovaný túto možnosť využil, nemožno hodnotiť ako zneužitie. Žalovaný splnil všetky zákonné formálne predpoklady pre podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu podľa § 166 ZoKR, a na základe takéhoto návrhu súd na jeho majetok vyhlásil konkurz. V čase podania návrhu mal žalovaný viacero veriteľov, ktorých uviedol v zozname veriteľov tvoriaceho prílohu k návrhu. K týmto veriteľom bol v omeškani s platením svojich záväzkov viac ako 180 dní po lehote splatnosti. Vo svojom životopise a opísaní životnej situácie uviedol, že aj keď sústavne bol zamestnaný od roku 1989, príjmy mu nepostačovali na krytie spotreby a dlhy mu vznikali tým, že jednu pôžičku pokrýval druhou pôžičkou. Jeho príjem podliehal exekúcii, a tým sa jeho dlhy navyšovali. Z tejto situácie nevidel riešenie, a práve preto, že sa chcel zaradiť ďalej do života a preukázať, že vie sa začleniť do spoločnosti a plniť si svoje záväzky, podal návrh na vyhlásenie konkurzu. Žalobca v žalobe neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti vo vzťahu k posúdeniu otázky platobnej neschopnosti žalovaného, keď tvrdí, že žalovaný nebol platobne neschopný. Je to rozporné tvrdenie k tvrdeniu o tom, že žalovaný sa úmyselne priviedol pred podaním návrhu do platobnej neschopnosti. Nepreukázal ani tvrdenie o tom, že zo správania sa žalovaného ako dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa. Osoba žalovaného je osobou so vzdelaním stredoškolským s maturitou, nikdy nepodnikal, a tiež sa nedá na neho hľadiť ako na osobu, kde sa dá prísnejšie posudzovať poctivosť zámeru podľa § 166g ods. 3 ZoKR, keďže nemal žiadne skúsenosti s podnikaním, nepôsoobil ako vedúci zamestnanec, ani nedisponoval väčším majetkom. Žalovaný poskytoval v rámci konkurzu súčinnosť správcovi.

9. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný nemal poctivý zámer pri oddĺžení, pretože z jeho správania pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh na oddĺženie (§ 166g ods.2 písm.e) ZoKR). Žalobca však nepreukázal úmysel žalovaného priviesť sa do platobnej neschopnosti pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, teda nepreukázal konkrétne kroky, ktoré žalovaný urobil s úmyslom využiť na zbavenie sa dlhov oddĺženie. Súd poukazuje aj na okolnosť, že vedomosť o dlhoch žalovaného mal aj samotný právny predchodca žalobcu, čo vyplýva zo zmluvy o úvere č. 0841854288 zo dňa 9.11.2011, keď úver bol poskytnutý na splatenie splatných záväzkov žalovaného v Poštovej banke, v Tatrabanke, ČSOB a Quatro.

10. Žalobca žalobu ďalej odôvodnil tým, že žalovaný nemal poctivý zámer pri oddĺžení, pretože v čase podania návrhu nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť (§ 166g ods.2 písm.f) ZoKR). Z pripojeného spisu 32OdK/290/2018 vyplýva, že žalovaný mal 11 veriteľov a v zmysle § 166 ods.4 ZoKR prehlásil, že je platobne neschopný. Platobná neschopnosť fyzickej osoby sa v konkurznom konaní posudzuje podľa § 3 ods.2, veta tretia ZoKR. Žalobca v konaní žiadnym dôkazom nevyvrátil tvrdenie žalovaného o jeho platobnej neschopnosti. Napokon platobná neschopnosť žalovaného vyplýva aj z pohľadávky žalobcu prihlásenej do konkurzného konania a tiež aj z pohľadávky veriteľa Československá obchodná banka, a.s. uplatnenej v exekučnom konaní.

11. Žalobca žalobu ďalej odôvodnil tým, že žalovaný nemal poctivý zámer pri oddĺžení, pretože z jeho správania pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (§ 166g ods.2 písm.h) ZoKR). Ani tento dôvod nepoctivého zámeru žalovaného žalobca v konaní nepreukázal. Nepreukázal, ktorého konkrétneho veriteľa a ako mal žalovaný poškodiť alebo ktorého veriteľa zvýhodniť. Súd tu poukazuje aj na možnosť žalobcu ako veriteľa s prihlásenou pohľadávkou poprieť pohľadávky veriteľov, ktorí mali byť podľa neho zvýhodnení a to podľa § 167l ods.5 ZoKR, čo však neurobil.

12. V konaní bolo preukázané, že žalovaný vynaložil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností a schopností, keď poskytoval správcovi potrebnú súčinnosť, čo vyplýva zo spisu 32OdK/290/2018, vynaložil snahu sústavne sa zamestnať.

13. Nemožno hodnotiť podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu podľa štvrtej časti ZoKR ako zneužitie právnej úpravy, ako to tvrdí žalobca. S účinnosťou od 1.3.2017 sa zákonom č.377/2016 Z.z. riešil úpadok fyzických osôb ako významný ekonomicko-sociálny problém v Slovenskej republike. Aj podľa terajšej platnej úpravy konkurzu fyzických osôb súd vyhlási konkurz, ak okrem iného bol zložený preddavok na úhradu odmeny predbežného správcu (500eur), avšak tento preddavok skladá Centrum právnej pomoci a nie dlžník (§ 167a ods.1, písm.f) ZoKR). Dlžník potom preddavok spláca Centru právnej pomoci.

14. Žalobca mal v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v zmysle § 166f ods.1 ZoKR. Dôkazné bremeno vždy zaťažuje účastníka, ktorý uplatňuje deklarované právo, teda žalobcu. Keďže žalobca dôkazné bremeno neunesol, súd žalobu zamietol.

15. Zistený skutkový stav súd posúdil podľa nasledovných právnych predpisov:

Podľa § 166f ods.1 ZoKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

Podľa § 166g ods.1 ZoKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

Podľa § 166g ods.2 ZoKR dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak

a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,

b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávkou, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na drobných veriteľov sa neprihliada,

c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,

- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

Podľa § 166g ods.5 ZoKR poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

16. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 CSP tak, že plne procesne úspešnému žalovanému priznal náhradu v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, rozhodne o ňom Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v ako rozsahu sa napáda, z akých dôvod sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.